

PETROKİMYA İŞÇİLERİ BİRLİĞİ BÜLTENİ

İşçi Bülteni Özel Sayı:1635* Fiyatı: 25 Kr * NİSAN 2022 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ersin Özdemir * Yayın Türü: Yerel, süreli, siyasi, ayda bir, Türkçe * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Osmanağa Mh. Kırtasiyeci Sk. No:9 Kat:2 Daire:7 Kadıköy / İstanbul * Tel: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat. Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. Topkapı (Odin) * Center No: 28/245 Zeytinburnu / İstanbul * Tel: (212) 577 54 92

NİSAN 2022 |

f Petrokimya İşçileri Birliği

f Lastik İşçileri Birliği

HAYDİ 1 MAYIS ALANLARINA!

Türkiye işçi sınıfı yeni bir dönemin kapılarını aralamak üzere. Son dönemde İvmelenen işçi eylemlerinin birbirini takip eden grev ve direnişlerin bize gösterdiği budur. Derinleşen ekonomik krizin yarattığı öfke ve tepki Ocak ayından başlayarak büyüyerek gelişti. İşçi sınıfı bu tekil mücadeleler içinde önemli bir deneyim biriktirdi. Gelinen yerde eylemlerin rüzgârı kesiliyor görünse bile bu tablo aldatıcıdır. Zira eylemlere yol açan sorunlar derinleşmeye devam ediyor, bu da önümüzdeki dönemde hareketin devam edeceğini gösteriyor.

Kapitalist sistemin tüm dünyada bir kriz dalgası ile karşı karşıya olduğu aşikâr. Ekonomik kriz ve pandeminin yarattığı tablonun birleşmesi emekçilerin yaşamlarını çekilmez hale getirmiş durumda. Dünyada yaşanan bu tablonun daha ağır Türkiye’de yaşanıyor. Ve çıkışsızlığın ürünü olarak bir yıkıma doğru ilerliyor. En temel insani gereksinimler dahi emekçilerin yaşamlarında lüks durumunda. Beslenme, ısınma, elektrik, ulaşım, barınma vb. gibi temel ihtiyaçlar ulaşılmaz hale geliyor. Bağımsız kuruluşlar enflasyonun %100’ün çok üstünde olduğunu dile getiriyorlar. Yağ kuyrukları, benzin istasyonu önünde birikenler, askıda ekmek almak için bekleyen insanlar dönemin ağır tablosunu resmediyor. İşten atma saldırılarının, hak gasplarının, iş cinayetlerinin ardı arkası kesilmiyor.

Ülkeyi yöneten siyasal iktidar ise uyguladığı sosyo-ekonomik politikalarla kendi yandaşlarını daha da zengin ederken krizin tüm faturasını biz işçi emekçilerin sırtına bindiriyor. Sınıflar arası uçurumun gittikçe derinleşmesinin, servet-sefalet kutuplaşmasının artmasının ve krizin faturasının sonuçlarının işçi ve emekçilere yüklenmesinin arkasındaki temel faktörlerden

Ekonomik krizin yarattığı faturaya karşı fabrikalarımızdan, rafinerilerden, işletmelerimizden, atölyelerimizden “haydi 1 Mayıs Alanlarına” çağrısını yükseltelim!

biri AKP-MHP iktidarının ve onun tek adam rejiminin emek düşmanı politikalarıdır. Bunun dışında kalan burjuva düzen partileri ise işçilere hayaller satmak dışında bir şey ortaya koymuyor. Parlamenter sisteme dönüleceği söylemi dışında sözü olmayanlar, konu işçilerin çalışma ve yaşam koşullarına gelince elle tutulur tek bir vaat bile ortaya koyamıyorlar.

İşçi sınıfı ve emekçiler olarak bu koşullardan ancak kendi mücadelemizle çıkabiliriz. Bu da Çimsataş’ta Farplas’ta, Trendyol’da, Yemeksepeti’nde, çorap fabrikalarında, Antep’te tekstil fabrikalarında, Gemi Söküm’de yükselen seslere kulak vermekle, ortaya çıkan mücadelelere ortak olup büyütmeyle mümkün. Yaklaşan 1 Mayıs, mücadelemizi büyütmenin, gücümüzü

ve birliğimizi göstermenin tek tek mevzilerde süregiden mücadeleleri birleştirmenin bir imkânı olarak önümüzde duruyor. Başta biz Petrokimya işçileri olmak üzere Türkiye işçi sınıfına düşen görev krize karşı Ocak ayından bu yana mücadele için kavuşan elleri çoğaltmaktır. 1 Mayıs alanlarına kendi taleplerimizle akmaktır. 1 Mayıs hepimizi sınıfsız, sömürsüz bir dünya için mücadeleye davet ediyor.

Hep beraber kazanacağımız bir yolun başlangıç adımlarını daha da güçlendirmek için 1 Mayıs’ta “gücümüz birliğimizdir” diyelim! Ekonomik krizin yarattığı faturaya karşı fabrikalarımızdan, rafinerilerden, işletmelerimizden, atölyelerimizden “haydi 1 Mayıs Alanlarına” çağrısını yükseltelim!

TÜPRAŞ İŞÇİSİ NE KAZANDI!

Bu cendereden çıkmanın, sorunları lehimize çevirmenin tek gerçekçi yolu ise işçilerin tabandan kuracağı komitelerle, fiili meşru bir mücadele anlayışı ile örgütlenmek ve gerçek bir mücadele programı etrafında birleşmektir.

3

1 MAYIS'TA ALANLARA

...sermaye iktidarının her fırsatta zaten sınırlı olan mevcut haklarımıza saldırdığı, toplumsal sorunların derinleşerek arttığı, gelen zamların dur durak bilmediği bu dönemde yaklaşan 1 Mayıs büyük bir önem arz ediyor.

4

8 MART'TAN 1 MAYIS'A

Önümüzde işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs bulunuyor. Bu 1 Mayıs'ta işçi kadınlar olarak direnen kadın işçilerin yolunda bir adım öne çıkalım, taleplerimizi direnerek kazanalım!

7

FARPLAS DİRENİŞİNİ GÜÇLENDİRELİM!

Hep beraber kazanmak için direnişi hep birlikte güçlendirmeliyiz. Farplas direnişini güçlendirelim, işçi sınıfı mücadelesinde güçlenelim!

19 Ocak günü Farplas'taki mücadele, sefalet dayatmalarına karşı Ocak zamlarının ardından ortaya konan önemli bir çıkıştı. Kocaeli Çayırova'da TAYSAD OSB'de bulunan Farplas'ın dört fabrikasının da işçilerinin tepkisini ortaya koyması, yekvücut davranması birçok fabrikadaki hak arayışlarını doğrudan etkiledi. İşçilerin birlik olması, taleplerini belirlemesi, patronun karşısına kendi temsilcileri ile çıkması işçilere güç verirken elbette ki Farplas patronlarına ve tüm sermayeye de korku salan bir ateş topuydu. Bu süreçte Farplas işçileri, yıllardır çabalamaktan vazgeçemedikleri sendikalaşma için de hızlı bir adım attılar. Patron işkollarına bölerek alt şirketler eli ile sendikalaşmayı engellemeye çalışsa da yüzlerce işçi sendikalaşma hakkını kullandı. DİSK bünyesinde Birleşik Metal-İş, Lastik-İş ve Limter-İş'e üye olarak yetki başvurusunda bulunuldu, çoğunluk tespiti alındı.

Bu durum karşısında Farplas'ın patronları atağa geçti; görüşmeler için istediği bir hafta süreyi, ülke çapında tüm sanayiye yansıyan elektrik kesintisini işçileri ikna etmek, baskı yapmak, korku yaymak için kullandı. Patronların ve sözcülerinin yalanları şuydu; sendikadan vazgeçin biz taleplerinizi kabul edeceğiz. Elbette atakları bu sınırdan değildi, hemen hızlıca işten atma saldırısı da devreye sokuldu. Bu da yetmedi tüm alt şirketler kapatıldı ve işçilerin hepsi taşeronla geçirildi. Mücadelenin ilk gününde Farplas CEO'sunun eylemin hızını kesmek için "bu olaylardan kaynaklı tek bir işçi bile atılmayacak" demesinin hemen ardından 150'ye yakın işçi işten atıldı, onlarca işçi izne çıkartıldı. Böylece öncüler fabrikanın dışında bırakılmak, içeride de korku büyütülmek istendi.

İşten atılan ve idari izne çıkarılan işçiler, bu saldırıyı kabul etmeyerek fabrikaya geldiler. Patron gece vardiyasına gelen işçileri üretim alanına sokmadı. Yüzlerce polisi ve bekçiye fabrikaya yığıldı. İşçiler polis saldırısına karşı kendilerini korumak için fabrikanın çatısına çıktılar. Sabaha karşı polis yoğun bir şiddet ile işçilere saldırdı. Biber gazı, jop, aşağı atlamaya teşvik, küfür vb. insanlık dışı birçok şeye maruz kaldı işçiler. Gözaltı araçlarının önüne geçerek dayanışmaya gelenlere de yine bekçi ve polis

tarafından gazlı, joplu, tekmeli şiddet uygulandı. Burada da gözaltı saldırısı yaşandı.

Sefalet zammına karşı umut olan Farplas işçilerinin direnişi, çatıdaki eylemleri ile de karanlığa karşı ışık yaktılar. Ve tüm saldırılara, baskılara karşı fabrikanın önünde direniş başlattılar. Fabrikanın öncü işçilerinin sendikalaşma noktasındaki sınırlı ön çalışması, öfke patlaması anında hızlıca vücut buldu. Ama sonrasındaki patron saldırılarına karşı fabrikanın içindeki işçilerde geriye düşüş veya bir geri çekilme hali yaşandı. Birden yükselen hareketin, ön çalışmadan, iç örgütlülüklerden yoksun olmasının doğal sonucuymuş demek yanlış olmaz. Bir direnişte, bir mücadele sürecinde eksik veya yanlış olması çok doğaldır. Önemli olan bunu görerek telafi etmeye çalışmak, ders çıkartmaktır.

Direnişçilerin daha hızlı sonuç alma, patronu zorlama adına direnişin başından beri önerdikleri birçok eylem için sendika ile yol yürüme çabalarında işçiler istedikleri sonucu ilk başta alamadılar. Ama ısrarlı bir şekilde tartıştıklarında Toyota'ya, patronun evine, Ankara'ya gitmek vb. planları hayata geçirdiler. Arabulucu süreci de direnişçilerin ikilemde kaldığı, sendikanın kalmaları için yeterli zemini ve bilgilendirmeyi yapmadığı düşünülen bir süreç. Sendika ile süreci yürüten işçilerden 90 işçi arabulucu sürecinde tazminatlarını ve işe geri dönüş davasını kazanmış gibi haklarını aldılar. 17 işçi de sendikal hakları için direnişi sürdürme kararı aldılar. Arabulucu sürecinde haklarını alan ve idari izinde olan işçilerin de katılımı ile direniş sürüyor.

Farplas işçilerinin sefalet zammına karşı gösterdiği bir yol vardı. Oradan işçiler öğrendi. Geride kalan süreçte eksikliği ile artışı ile Farplas direnişçileri önemli bir deneyim biriktirdi. Direnişçiler ve onlarla beraber bizler de deneyimlerden öğrendik. Dayanışmanın da önemli örneklerine sahne oldu direniş alanı. 2022 8 Mart'ının önemli mevzilerinden biri Farplas direniş alanıydı ve kararlı bir ses yükseldi. Başından beri söylediğimiz gibi Farplas işçilerinin kazanması tüm işçilerin kazanmasıdır. Hep beraber kazanmak için direnişi hep birlikte güçlendirmeliyiz. Farplas direnişini güçlendirelim, işçi sınıfı mücadelesinde güçlenelim!

SEFALETE KARŞI ORTAK MÜCADELEYE!

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, hayat pahalılığının olduğunu belirterek "Ama insanların düne göre biraz daha az miktarda alabiliyor olsa da istedikleri her ürüne erişiminin olduğu bir ülkede yaşıyoruz" ifadelerini kullanıyor.

Toplumun büyük kesimi zam ve vergiler altında ezilip diğer yandan giderek ağırlaşan çalışma koşulları, düşük ücretler ve işsizlik sarmalında sürüklenirken ülkenin başındaki zat toplumla dalga geçer gibi açıklamalar yapıyor. Saraydakiler açık açık "camekanlara bakın suyla bile doyarsınız" diyor firavun misali.

Onlar ne kadar konuşursa konuşsun ne rakamlar ne yaşananlar söylemlerdeki gibi işlemiyor. 2022 yılı başlar başlamaz ekonomik krizin birinci elden faturasını ödeyen işçiler fabrikalarda üretim durdurarak, şaşaalı haberlerle anlatılan %50 asgari ücret zammının bir anlam taşımadığını göstermiş oldu. Sadece Antep'te bir ayda 12 bin işçi düşük ücretlere ve hayat pahalılığına karşı üretimi durdurdu. Diğer yandan Ankara, İstanbul, İzmir başta olmak üzere birçok kentte binlerce kişi elektrik ve doğalgaz faturalarına karşı sokağa çıktı, sendikalar, emek örgütleri ve siyasi partiler geçinemiyoruz mitingleri düzenledi.

Toplamda yaşananlar herkesi bir patlama noktasına getirirse de, yer yer fabrikada üretim durdurmalar, toplumda sokağa çıkma eğilimi yaratsa da örgütlü ve birleşik hareket etme kanallarının olmayışından kaynaklı insanlar şimdilik mevcut düzenin verdiği kırıntılarla yaşamaya devam ediyorlar. Oysa yaşadığımız hayat pahalılığı ne bugünün sorunu ne de kendi başına bu iktidarın. Toplumun %1'lik kesimine zenginlik, diğer kesimlerine sefalet sunan aslen kapitalist sistemin kendisidir.

Ve tepkimiz esas olarak bu sisteme karşı olmalıdır. Bugün Farplas'ta, Migros'ta, Trendyol'da, Aliğa Gemi Söküm'de, Pas South'ta, Antep'te yaşanan eylemler mücadeleye dinamikleri toplam yaşanan sürecin parça parça yansımalarıdır. Bu yansıyan direnişler arasında hem bir ortak mücadele örülmeli hem de toplumun toplam taleplerine eğilen bir program çizilmeli, örgütlü, örgütsüz tüm fabrikalara taşınmalı. 1 Mayıs'ta alanlarda fiili meşru mücadelenin, birleşik mücadelenin gerekliliği anlatılmalıdır.

Aliğa'dan bir işçi

SÖZLEŞMEDEN TÜPRAŞ İŞÇİSİ NE KAZANDI?

İmzalanan sözleşme TÜPRAŞ işçisine hiçbir yeni hak kazandırmazken Koç sermayesine özgüven kazandırmış oldu.

İzmir, Kocaeli, Kırıkkale ve Batman'da toplam 4300 TÜPRAŞ işçisini ilgilendiren toplu iş sözleşmesi 19 Mart'ta imzalandı. Sendika yöneticilerine ve bazı işçi arkadaşlarımıza bakılırsa sözleşme gayet başarılı. Oysaki artan hayat pahalılığı karşısında başarı gibi gösterilen %40 oranındaki zammın reel ücretlerdeki erimeyi karşılamadığı açıktır. Kaldı ki %50'ye revize edilen zam talebi de "bu şartlarda bu kadar olur" anlayışının bir ürünüydü. Tüm bunlardan önemlisi sözleşme işçilere sorulmadan, hiçbir arkadaşımızın görüşü alınmadan imzalandı.

Geçen sözleşmede YHK eliyle sözleşme süresinin 3 yıla çıkartılması karşısında bu dönem 2 yıla düşürülmesi talepler içerisinde öne çıkan ve ekonomik kriz koşullarında çok daha önemli hale gelen bir talepti. Bunun görüşmelerde doğru dürüst dile bile getirilmemiş olması daha en baştan teslimiyetin ilanıydı. İmzalanan sözleşme TÜPRAŞ işçisine hiçbir yeni hak kazandırmazken Koç sermayesine özgüven kazandırmış oldu.

Bu tablo sürpriz değil. Zira genel merkez ve şube yönetimlerinin sendikal mücadeleye "masa başı uzlaşmalar" üzerinden baktığı açık. Masa başı pazarlık her şey, işçinin gücüne ve mücadelesine güvenmek ise boş bir söylem bu yönetimler için. Milyonlarca işçi ve emekçiyi kölece şartlarda yaşamaya zorlayan cumhurbaşkanının sarayına gidip ona "sözleşmelere katkıları" gerekçesi ile teşekkür eden bir anlayıştan fazlası da beklenemezdi.

Kendinden önceki yönetimlere karşı büyük iddialarla çıkan ve böylece seçimi kazanan Petrol-İş genel merkez ve şube yönetiminin hali budur. Mücadeleci olmayan, grev yasaklarını kabullenmiş, yasalca, YHK gibi kurumların sopasını sırtında taşıyan bir anlayışın temsilcileri olduklarını TÜPRAŞ sözleşmesi bize bir kez daha göstermiştir. Öve öve bitiremedikleri yüzde 40 zam, yaşanan hayat pahalılığı ve enflasyon oranları düşünüldüğünde önemli bir kayıp

olmuştur.

Oysa sadece Ocak ve Şubat aylarında insanca yaşanacak bir ücret ve çalışma koşulları talepleriyle 20 binden fazla işçi iş durdurma gerçekleştirdi. TÜPRAŞ gibi stratejik önemde bir kuruluşta çalışan işçilerin, aylardır ülkenin çehresini değiştiren bu grev ve mücadele rüzgarını arkasına alıp harekete geçtiğinde sonuçların bundan çok farklı olacağını herkes farkındaydı. En çok da TÜPRAŞ sermayesi işçilerin böylesi bir mücadeleye atılması karşısında tedirginlik içerisindeydi. Az buçuk bir kararlı mücadeleyle bile TÜPRAŞ sermayesine geri adım attırmak mümkündü. Ayrıca TÜPRAŞ işçisinin harekete geçmesi, taleplerinin arkasında kararlılıkla durması Türkiye işçi sınıfına da çok şey kazandıracaktı.

TÜPRAŞ İşçisi Arkadaşlar;

Yıllardır uzlaşmacılığın-müzakereciliğin öne çıkartıldığı, farklı yönetimlerle aynı anlayışın sürdürüldüğü, döne döne çıkışsızlığın üretildiği bir cendere içerisindeyiz. Bu cendereden çıkmanın, sorunları lehimize çevirmenin tek gerçekçi yolu işçilerin tabandan kuracağı komitelerle, fiili meşru bir mücadele anlayışı ile örgütlenmek ve gerçek bir mücadele programı etrafında birleşmektir. Bu anlayışı fabrikalarımızda ilmek ilmek örnek, örgütlenmeleri ısrarcı ve kararlı tarzda inşa edebilmek, tabandan temsilciliğe, yönetim kademelerine kadar mücadeleciler bir bakışı hâkim kılmak kazanmak için tek gerçekçi yoldur. Mücadele anlayışını değiştirmeden, sermaye sınıfının zoruna boğun eğerek, uzlaşmacı-icazetçi tutumları kabullenerek, "bu dönemde bu kadar olur" düsturuyla hareket etmek insanca yaşam ve çalışma koşulları elde etmek için izlenebilecek en büyük hayalci yoldur Hiç bir şey için geç değildir. Bugünden mücadele etmek konusunda ortaklaştığımız arkadaşlarımızla hızla yan yana gelmeli ve ileriye doğru güçlü bir adım atmamızdır.

TÜPRAŞ SÖZLEŞMESİNİN AYRINTILARI.

"2022 TİS görüşmelerinde:

Sözleşme Süresi 3 yıl

Ücret zammı

1.6 ay %40

2.6 ay TÜFE

3.6 ay TÜFE

4.6 ay TÜFE

5.6 ay TÜFE + %3

6.6 ay TÜFE

Ölüm ve Maluliyet Tazminat her %1 işgücü kaybı için 210 TL, en az ödeme tutarı 1.400 TL (%40)

Birleştirilmiş Sosyal Yardım 856 TL (%40)

Yemek Yardımı 27,26 TL (%40)

Evlenme Yardımı 1.216 TL (%40)

Defin Yardımı Kendisi 1.890 TL, Is Kazası 2.310 TL, Anne-Baba-Eş-Çocuk 910 TL (%40)

Doğum Yardımı 762 TL

Bayram Yardımı 895 TL (%40)

23-35-45-57.maddeler mevcut hali ile geçmiştir.

Tüm Sosyal Yardımlar 2023 ve 2024 yıllarında yıllık TÜFE oranında artacak."

Geçici İşler ve Nakil Eski Hali

Madde 27- İşin Değiştirilmesi:
A) İşçiler işverene ait aynı işyeri içinde ünvanı veya niteliği benzer olan başka bir işe işverence nakledilebilirler. İşbu sözleşme hükümlerine tabi olarak çalışan işçinin nakil emrine uygun olarak hareket etmesi esastır. Ancak, nakle icabet etmeyen işçinin iş aklını işveren tarafından hürsühal üzere feshi edilebilir. İş ve işyeri değişikliği hiçbir zaman cezai mahiyette olamaz.
B) İşyerinde çalışmakta iken iş kazası veya meslek hastalığı sebebiyle SGK Sağlık Kurullarınca hafif işlerde çalışabilir raporu tanzim edilmiş olanlar işyerinde durumlarına göre uygun bir işe ücretlerinde azaltma yapılmaksızın nakledileceklerdir.

Yeni Hali

TUTANAK(4)

Bir taraftan Kıtas İşçileri Sendikası yetkilileri ve Üyesi Tüpraş Türkiye Petrol Rafinerileri A.Ş. yetkilileri diğer taraftan Petrol İş Sendikası Başkanı Başkan Yardımcıları Genel Sekreteri Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı yetki belgesinde belirtilen işyerlerinde çalışan işçileri adına yapılacak toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde aşağıdaki kararları almışlardır.

Madde 27- İŞİN DEĞİŞTİRİLMESİ:
A) Süresi sona eren sözleşmedeki şekliyle kalacaktır.
B) İşyerinde çalışmakta iken iş kazası veya meslek hastalığı sebebiyle SGK Sağlık Kurullarınca hafif işlerde çalışabilir raporu tanzim edilmiş olanlar işyerinde durumlarına göre uygun bir işe ücretlerinde azaltma yapılmaksızın nakledileceklerdir.
C) İşyerinde çalışmakta iken iş kazası veya meslek hastalığı dışında bir sebeple SGK Sağlık Kurullarınca hafif işlerde çalışabilir raporu tanzim edilmiş olanlar işyerinde durumlarına göre uygun bir işe öncelikli olarak nakledileceklerdir.

Tüpraş'ta imzalanan TİS eliyle işten Atma Saldırısının Önü Açılmak İsteniyor!

İmzalanan sözleşmeyle Tüpraş sermayesinin kar hırsının biçimlendirdiği çalışma sistemi yüzünden rahatsızlanan işçiler "uygun iş bulunamazsa" kapı önüne konulabilecek.

Derinleşen ekonomik kriz karşısında Ocak ayından itibaren hemen hemen bütün sektörlerde gerçekleşen direnişler, grevler ve çeşitli eylemler bizlere, işçi sınıfı mücadelesinin gün ve gün geliştiğini göstermektedir. Ekonomik krizin alım gücümüzü yerle bir ettiği, sermaye iktidarının her fırsatta zaten sınırlı olan mevcut haklarımıza saldırdığı, toplumsal sorunların derinleşerek arttığı, gelen zamların dur durak bilmediği bu dönemde yaklaşan 1 Mayıs büyük bir önem arz ediyor.

HAKLARIMIZ VE GELECEĞİMİZ

1 MAYIS'IN TARİHİ

Sanayi devriminden sonra Kapitalizmin hızla gelişmesi ile birlikte, dünya işçi sınıfı için çalışma şartları her geçen gün daha da fazla ağırlaşmış, zorunlu günlük çalışma süreleri 16 saate kadar uzamıştı.

Bir proleter bayram gününü, uzun iş saatlerine karşı bir mücadele aracı olarak kullanma düşüncesi ilk kez Avustralya'da doğdu. Avustralyalı işçiler 1856 yılında sekiz saatlik işgünü için gösteriler yaparak, toplantılar ve eğlenceler düzenleyerek bir iş bırakma eylemi gerçekleştirdiler.

Avustralyalı işçilerin örneğini ilk izleyen Amerikalılar oldu. 1886'da 1 Mayıs'ın evrensel bir iş bırakma günü olmasına karar verdiler, 1 Mayıs'ta 200 bin Amerikalı işçi iş bıraktı ve 8 saatlik işgünü talebinde bulundu. Daha sonra uygulanan polise ve yasal baskılarla, işçilerin bu ölçekte

bir gösteriyi tekrarlaması birkaç yıl engellendi. Yine de 1888'de bu yolda yeniden karar aldılar ve gelecek gösterinin 1 Mayıs 1890'da olmasını kararlaştırdılar.

Bu sırada Avrupa'daki işçi hareketi de güçlendi ve canlandı. 1889'da toplanan Uluslararası İşçiler Kongresi sekiz saatlik işgünü talebini işçi sınıfının en önemli taleplerinden biri olarak kabul etti. Amerikalı işçilerin aldığı kararı da göz önünde bulunduran kongre 1 Mayıs'ı "Uluslararası İşçi Sınıfının Mücadele Günü" olarak kabul etti. İlk 1 Mayıs'ta sekiz saatlik işgününün uygulanması talep edildi. Ama bu hedefe ulaşıldıktan sonra da 1 Mayıs'ın kutlanmasına son verilmedi. İşçilerin burjuvazi ve egemen sınıf karşısındaki mücadelesi devam ettiği ve tüm talepleri karşılanmadığı sürece 1 Mayıs, işçi sınıfının bu taleplerinin her yıl dile getirildiği gün olmaya devam etti.

TÜRKİYE'DE 1 MAYIS

Türkiye'de ise 1 Mayıs'ın Osmanlı döneminden itibaren kutlandığı bilinir. 1908-1909 yıllarındaki sınırlı kutlamalardan sonra 1911 yılında Selanik'te, 1912 yılında İstanbul'da kitlesel kutlamalar yapıldı.

Cumhuriyet döneminde burjuvazi önce bu günü kabullenir gibi görünse de sonrasında yasaklamalarla 1 Mayıs'ın ve işçi sınıfı mücadelesinin önüne geçmeye çalıştı. Baskı ve yasaklamalarla geçen uzun yılların ardından 1935'te 1 Mayıs günü hükümet tarafından bahar ve çiçek bayramı ilan edildi. İşçi sınıfının bu mücadele gününü istismar etme ve amacından saptırma çabaları '60 ihtilalinden sonra da sürdü. Bir dönem için 24 Temmuz işçi bayramı ilan edildi. İşçi hareketinin büyüyüp düzeni tehdit eden bir güce ulaştığı 70'li yılların ikinci yarısından

İZ İÇİN 1 MAYIS'TA ALANLARA!

SLAR

İtibaren 1 Mayıs yeniden kutlanmaya başlandı. 1976 1 Mayısındaki görkemli kutlamadan sonra taksimdeki '77 1 Mayısına saldırı düzenlendi ve 34 işçi bu saldırıda hayatını kaybetti. İşçi sınıfı bu saldırıya rağmen 1978 yılında 1 Mayıs'ı gene kitlesel bir biçimde kutladı. 1979'da ilan edilen sıkıyönetimin getirdiği yasaklamaya rağmen değişik illerde ve alanlarda kutlamalar yapıldı. 12 Eylül darbesinin ardından faşist askeri cunta 1 Mayıs'ı yasakladı. 12 Eylül darbesinin yol açtığı yılları bulan kesintinin ardından 1 Mayıs önce salonlarda sonra alanlarda yeniden kutlanmaya başlandı. Yasaklanan Taksim Meydanı tekrar işçi sınıfının gösterilerine sahne oldu. 2000'li yıllar boyunca düzenli olarak gerçekleşen 1 Mayıs eylemlerinin ardından Siyasal iktidar 2009 yılında 1 Mayıs'ı resmi tatil olarak kabul etmek zorunda kaldı.

1 MAYIS'TA BULUŞALIM!

1 Mayıs, işçi sınıfının sermayeye karşı mücadelesini simgeleyen tarihsel bir gündür. Bu önemli günde iki sınıf, iki dünya karşı karşıya gelir. Dünyanın dört bir yanında işçi ve emekçiler talepleri ile alanlara çıkarlar ve daha eşit adil ve sömürsüz bir dünyaya olan özlemlerini haykırırlar. 1 Mayıs sömürünün, savaşların, toplumsal eşitsizliklerin olmadığı; insanlığın barış içinde, kardeşçe bir yaşam sürdüğü sınıfsız ve sınırsız bir dünya özlemini temsil etmektedir. Burjuvazinin tüm dünyada 1 Mayıs'a saldırması yoğun bir karalama kampanyası yürütmesi, yasak ve baskıları devreye sokması bu yüzdendir. Türkiye işçi sınıfı olarak 1 Mayıs'ı çalışma koşullarımızın

iyice katlanılmaz bir hale geldiği ardı arkası kesilmez zamlarla alım gücümüzün düştüğü, zaten sınırlı olan demokratik hak ve özgürlüklerimizin neredeyse tamamen gasp edildiği, emperyalist savaş ve saldırganlık politikalarının yol açtığı yıkımdan kendi payımıza düşeni fazlasıyla aldığımız bir dönemde karşıyoruz. Ocak ayından itibaren başlayan eylemlilik dalgası işçi sınıfı ve emekçilerin artık bu saldırılara dur demek için harekete geçmeye başladığını gösteriyor. O zaman hepimizin yapması gereken bu mücadele gününde süregiden saldırılara izin vermeyeceğimizi göstermek için alanları doldurmaktır.

EMPERYALİSTLER KÂR, HALKLAR CAN DERDİNDE!

İşçi sınıfı olarak emperyalist savaşlara karşı çıkmalı, savaşın mağduru halklarla dayanışma içinde olmalıyız.

Türkiye’de kimya sektörü yine rekor kırdı ve 2021’de yüzde 39 büyüdü. Sektör 2021 yılını yüzde 11 büyümeye ile kapattı. Üstelik bütün bunlar ham madde fiyatlarında ve emtiadaki yüksek artışlara rağmen yapılabildi.

Sektörün ileri gelen firmaları İstanbul Kimyevi Maddeler ve Mamulleri İhracatçıları Birliği (İKMİB) tarafından ödüllere “önurlandırıldı”. Peki, bu sektörde çalışan işçiler olarak bizlerin payına ne düştü?

Yanıt açık; Türkiye’deki diğer sınıf bölüklerinin de maruz kaldığı sefalet zamları, baskı ve mobbing, örgütlenme haklarına saldırı, fiili hak gaspları... Biz ürettik, büyüttük ama büyümedik. Soframızdaki ekmeğimiz küçüldü, refahımız düştü. Dün aldığımızı bugün alamıyoruz. İşsizlik büyüyor ve işsiz kalma korkumuz artıyor. Yoksulluğumuz da öyle.

Salgını fırsata çeviren ve büyümeye devam eden sermayedarlar şimdi de sürmekte olan savaşların şekillendirdiği yeni dönemlere hazırlanıyor ve Türkiye’yi parlayan bir yıldız çevireceklerini söylüyorlar. Ekonomisi zirvede ve dev bütçelere sahip olan, yani o yıldız parıl parıl parlayan emperyalist ülkelerde açlık, sefalet son bulmuş mu diye bakmak lazım. Bunun olmadığı ise ortada çünkü sömürü olmadan zenginlik olmuyor, savaşlar olmadan kapitalist sistem krizlerini aşamıyor. İnsanlığın ihtiyaçlarını değil sürekli karın temel alındığı kapitalist sistem rekabeti kaçınılmaz kılıyor. Daha fazla kar elde etme yarışı ülkeler arası gerilimleri, çatışmaları ve açık savaşları tetikliyor. Dünya toprakları tahrip ediliyor, kana bulanıyor. Halklar birbirine düşman ediliyor. Irkçılık tırmandırılıyor. İşçisi, emekçisi, köylüsü hepsi yerli ve uluslararası kapitalist şirketlerce köleleştiriliyor.

Bugün de yine bir savaşa tanıklık ediyoruz. ABD ve Rusya arasındaki savaş bugün Ukrayna toprakları üzerinde gerçekleşiyor. Ukrayna’daki gerici, faşist rejim Batı emperyalistleriyle işbirliği içinde savaşı kışkırtıyor. Rusya’daki egemenler de Ukrayna’yı kaptırmamak için kirli savaşlara başvuruyor. Her iki ülkenin halkı ise büyük bir bedel ödüyor. Devlerin kar yarışında kurban ediliyorlar. Milliyetçilikle zehirlenip kirli savaşa ortak olmaya zorlanıyorlar.

Türkiye’nin kimya sektörü ihracatında Rusya’nın 15., Ukrayna’nın 16.sırada olduğunu belirten İKMİB başkanı Adil Pelister, ihracat yapılan ülkeler olduğu için buralarda süren savaşın kimya sektörünü olumsuz etkileyeceğini dile getiriyor. Savaşın etkileri olarak petrol fiyatları ve buna bağlı olarak diğer enerji fiyatları, bunların türevleri olan emtia fiyatlarındaki hızlı yükselişten sektör temsilcileri olarak olumsuz etkilendiklerini ifade ediyor. Hammade bakımından yüzde 70 dışa bağımlı olduğu gerçeği üzerinden kimya sektörünün zayıflamaması için Rusya-Ukrayna savaşının bir an önce son bulmasını sözlerine ekliyor. Bir diğer isim İKMİB Başkan Adayı Tayfun Koçak ise Rusya üzerinden ödemelerde sıkıntılar oluşabileceği tedirginliğini belirtirken ihracatın durma noktasına geldiği Ukrayna’yı ise “Kaybedilmiş bir Pazar” olarak gördüklerini açıklıyor.

Ukrayna’daki ölen çocuklar, kadınlar, masum insanların onlar için hiç bir değeri yok! İlgilendikleri tek şey elde ettikleri karlar... İşçi sınıfı olarak emperyalist savaş politikalarına karşı çıkmalı, savaşın mağduru halklarla dayanışma içinde olmalıyız. Emperyalist savaşlara karşı yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!

da dayanışma ile desteklendi. Performans dayatmasına, 5 dk muayene kuralına, ekonomik ve özlük haklarının gaspına, nöbet sonrası ücretli izin hakkının kaldırılmasına, 36 saate varan nöbet saatlerine, nitelsiz eğitim ve angarya yüklerine karşı tepkilerini ortaya koyan sağlık emekçileri, gitmiyoruz buradayız dediler.

İŞÇİLER HAKLARI VE GELECEKLERİ İÇİN DİRENİYORLAR!

PAS SOUTH İşçileri Sendikal Hak ve Özgürlükleri İçin Direnişi Sürdürüyor!

Çerkezköy’de bulunan Pas South’ta Ocak zammı verilmeyerek asgari ücret sefaletie mahkum bırakılan işçiler hızla örgütlendi. 17 Şubat’ta Petrol-İş’e üye çoğunluğu kadın 15 işçinin işten atılması üzerine fabrika önünde direniş başladı. Direniş çadırına gelip destek veren 7 işçi de sonrasında 25/2’den tazminatsız şekilde işten atıldı. Pas South İşçileri düşük ücret ve kötü çalışma koşullarına karşı sendikal hakları ve gelecekleri için kararlılıkla direnişlerini sürdürüyor. Petrokimya işçileri olarak işçi kardeşlerimizle dayanışmayı büyütelim, hayat pahalılığına ve baskıya karşı gelişen bu direnişi güçlendirelim.

Antep’te Tekstil Sektöründe Grev Dalgası

Antep’te düşük ücretlere ve ağır çalışma koşullarına karşı tekstil işçileri iş durdurma eylemleri gerçekleştirdi. Ocak ve Şubat aylarında birbiri ardına yapılan fiili grevlere toplam 13.000 işçi katıldı.

Lila kağıt direnişi sürüyor!

Yeni üretim hatları açarak dört kat büyüyen Lila Kağıt sermayesi, işçilere ağır çalışma koşullarını, düşük ücreti ve uzun mesai saatlerini reva görmüştü. pandemide yoğun üretimin devam ettiği fabrikada, meydana gelen iş cinayeti bardağı taşıran son damla oldu ve işçiler sendikalaştılar. Lila kağıt kapitalistin sendikası işçileri işten atmasının ardından, işçiler haftalardır direniyorlar.

Selinay Yılmaz direnişe devam ediyor!

Özellikler kadın işçilere dönük baskı ve ayrımcı uygulamalarıyla gündeme gelen Acarsoy fabrikasında direnişe geçen Selinay Yılmaz sendikalaşma gerekçesiyle işten atılmıştı. İşçi sağlığı ve güvenliğine dair hiç bir önlem alınmadığı, işçilerin bel ve boyun sorunları yaşadığı, kadın işçilerin tehdit, baskı, mobbing ve tacizlere maruz bırakıldığı fabrikada direnişe geçen Selinay Yılmaz bütün işçi sınıfı için direniyor. Direnişe destek verelim.

Direnen Krom Evey işçileri kazandı!

Sendikalaştıkları için işten atılan Krom Evey işçileri direnişlerinin ardından işe geri alındı ve sendikal hakları tanındı.

Sağlık emekçileri g(ö)revde!

14-15 Mart’ta gerçekleştirilen büyük G(ö) rev ile sağlık emekçileri, kendilerine dönük saldırıları ve hak gasplarını protesto ettiler. Sağlık örgütlerinin çağrısı ile gerçekleştirilen greve geniş bir katılım oldu. Grev hastalar tarafından

8 MART'TAN 1 MAYIS'A BASKIYA, SÖMÜRÜYE, ŞİDDETE KARŞI; TALEPLERİMİZ İÇİN DİRENELİM!

Bu 1 Mayıs'ta işçi kadınlar olarak direnen kadın işçilerin yolunda bir adım öne çıkalım, taleplerimizi direnerek kazanalım!

Kadın işçiler olarak yaşadığımız pek çok sorun karşısında mücadele etmekten başka seçeneğimiz bulunmuyor. Kuşkusuz biz işçi kadınların pek çok talebi işçi sınıfının genel mücadele taleplerinin bir parçası. Ama bir yandan da kadın olmamızdan kaynaklı daha özgün taleplerimiz bulunmakta. Bu talepleri işçi sınıfının genel mücadele taleplerinin parçası haline getirebilmemiz, erkek işçiler tarafından da sahiplenilmesini sağlayabilmemiz gerekiyor.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü geride kaldı. Dünyada ve Türkiye'de bir kez daha kadınlar kitlesel olarak sokaklara çıktılar, taleplerini haykırdılar, sömürü ve baskı düzenine karşı tepkilerini ortaya koydular.

Tüm yasak ve engellemelere rağmen kadınlar başta İstanbul, Ankara ve İzmir olmak üzere Türkiye'nin dört bir yanında alanlarda krize, hayat pahalılığına, sömürüye, cinsel baskı ve ayrımcılığa, kadına yönelik şiddete, savaşa, siyasi tutsaklar üzerindeki baskılara karşı seslerini yükselttiler. Bu eylemlerde Kürt kadınlarının yoğun katılımı da dikkat çekiciydi.

Bu 8 Mart'ın bir diğer anlamlı yanı ise direniş alanlarında gerçekleşen 8 Mart eylemleriydi. Gebze'de Farplas, Çerkezköy'de ise Pas South'ta direnen kadın işçilerin çağrısıyla 8 Mart ruhu direniş alanlarına taşınmış oldu. Ayrıca direnişçi kadınlar İstanbul'daki eylemlere katılarak istem ve taleplerini burada da dile getirdiler.

Gerçekleşen 8 Mart eylemleri hem sınıf hareketine hem de biz kadınların mücadelesine güç kattı.

Şimdi 8 Mart'tan aldığımız bu güçle taleplerimize daha güçlü sarılma ve mücadeleyi daha da büyütme zamanı!

Önümüzde işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs bulunuyor. Bu 1 Mayıs'ta işçi kadınlar olarak direnen kadın işçilerin yolunda bir adım öne çıkalım, taleplerimizi direnerek kazanalım!

- Toplumsal hayatın her alanında kadın-erkek eşitliği!
- Cinsiyet ayrımcılığına son verilsin, eşit işe eşit ücret ödensin!
- Ücretsiz-nitelikli kreş, çocuk yuvası ve emzirme odaları açılsın!
- Ücretsiz ve nitelikli hasta, engelli, yaşlı bakımevleri açılsın!
- 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ücretli izin ve resmi tatil ilan edilsin!
- Kadın işçilerin kadın, ana ve çocuk sağlığına zararlı işlerde çalışması yasaklansın!
- Doğum izinleri arttırılsın, doğumdan önce ve sonra üçer aylık ücretli izin, tıbbi bakım ve yardım sağlansın!
- Zorunlu haller dışında gece çalışması yasaklansın, zorunlu gece çalışması 4 saatle sınırlandırılsın, artı ödeme sağlansın!
- Doğum yapan kadın işçilerin bir yıl olan gece çalışması yasağı arttırılsın!
- Kadın işçilere, sağlık raporuna göre ücretli regl izni verilsin
- ILO 190 Sözleşmesi imzalsın! Fabrikalarda, işyerlerinde şiddet, taciz ve mobbinge karşı etkin önlemler alınsın! Kadın işçilerin ağırlıkta olduğu denetleme mekanizmaları kurulsun!
- 6284 Sayılı Kanun, İstanbul Sözleşmesi, nafaka hakkı vb. kazanılmış haklar gasp edilemez! Zorunlu aile arabuluculuğuna hayır!
- Ücretsiz ve güvenceli kürtaj hakkı sağlansın!

Petro-Kimya işçisi kadınlar

TALEPLERİMİZİ GÖRÜNÜR KILALIM, KAZANMAK İÇİN ÖRGÜTLENELİM!

Kadın işçiler olarak çalışma yaşamında her sorunu daha derinden yaşıyorsak, daha özgün sorunlarımız varsa bunların talebe dönüşmesi de elzem bir ihtiyaç. TİS'lerde biz kadın işçilere ait talepler mutlaka yer almalı. Sadece göstermelik kalmamalı, görüşmelerde bu talepleri kazanmak için özel bir çaba harcanmalı. Fabrikalarda, işyerlerinde kadın işçilerin sorunları tartışması, taleplerini belirlemesi örgütlenme sürecinin önemli bir parçası olarak görülmelidir. Bir mücadele hattı oluştururken de kadın işçilerin özgün taleplerini dile getirmekten, öne çıkarmaktan geri durulmamalıdır, bu ayrıştırıcı değil aksine güçlendirici bir yandır.

Aynı işi yaptığımız erkek işçiden daha düşük ücret verilebiliyor, daha düşük ücret verebilmek için yaptığımız iş farklı gösterilebiliyor. "Eşit işe eşit ücret" talebi biz kadın işçiler için her dönem en öne çıkan taleplerimizden biri oluyor.

En düşük ücretli işlerde çalıştırıldığımız gibi güvencesiz, esnek, kayıt dışı çalışma biçimleri de en çok bizlerin maruz kaldığı sorunlar. Aynı zamanda işsizlik, işten ilk çıkarılanlar olmak da biz kadın işçilerin "kaderi". Pandemi ve kriz döneminde bu sorunları en derinden yaşıyoruz. "İşten atılmaya yasaklansın", "Herkes iş, tüm çalışanlara iş güvencesi" ve "Esnek ve güvencesiz çalışma yasaklansın" taleplerinin kadın işçiler için daha özel bir yeri var.

Biz kadın işçiler için ev ve mutfak işlerinin, çocuk ve yaşlı bakımı üzerimize yıkılmış yükümlülükler. Örneğin fabrikalarda, işyerlerinde kreş açmak yerine cezasını ödemeyi tercih eden patronlar olduğu sürece çalışma yaşamına girmemiz zorlaşıyor. Ayrıca çocuk bakmak sadece kadının değil ebeveynlerin ortak sorumluluğu olmalıdır. Bundan dolayı kreşin açılmasının kriteri de tek başına kadın işçi sayısı olmamalıdır. "Ücretsiz-nitelikli kreş, çocuk yuvası, emzirme odaları açılsın", "Ortak yemekhanelerin kurulsun" ve "Ücretsiz ve nitelikli hasta, yaşlı ve engelli bakım evleri açılsın" talepleri kadının sorumluluğu olarak görülen işlerin toplumsallaşması ve kadınların çalışmasının; sosyal, kültürel ve siyasal yaşama katılmasının önünü açacaktır.

İŞÇİ-EMEKÇİ KADIN KOMİSYONLARI

SÖMÜRÜYE, BASKIYA, EMPERYALİST SALDIRGANLIĞA, KRİZİN FATURASINA KARŞI 1 MAYIS'A!

- ***Ücretler yükseltilsin zamlar geri alınsın.**
- ***Herkes iş, tüm çalışanlara iş güvencesi.**
- ***Her türlü dolaylı vergi kaldırılınsın. Artan oranlı gelir ve servet vergisi uygulansın.**
- ***7 saatlik iş günü, 35 saatlik çalışma haftası, 2 günlük kesintisiz hafta tatili.**
- ***Herkes sağlığa ve ihtiyaca uygun ucuz konut.**
- ***Herkes parasız sağlık hizmeti, parasız eğitim**
- ***Tüm çalışanlar için grevli ve toplu sözleşmeli sendika hakkı. Sınırsız grev ve genel grev hakkı tanınsın, Lokavt yasaklansın.**
- ***Sınırsız söz, basın, örgütlenme, gösteri ve toplanma özgürlüğü.**
- ***Emperyalist savaş ve saldırganlığa hayır**
- ***Emperyalistlerle açık-gizli tüm antlaşmalar iptal edilsin, NATO'dan çıkılsın, üstler kapatılsın.**
- ***Dış borç ödemeleri durdurulsun. Tüm dış borçlar geçersiz sayılsın.**

KAHROLSUN ÜCRETLİ KÖLELİK DÜZENİ!